

Podjetniški kotiček Irene Meterc

Brezplačno vs. plačljivo spletno gostovanje

Če želimo spletno stran ali aplikacijo objaviti na spletu, moramo imeti spletno gostovanje. To ni nič drugega kot najem določene količine prostora na strežniku. Cena takšnega gostovanja je odvisna od naših potreb, saj ceno običajno določa količina zakupljenega prostora, mesečni prenos podatkov, podpora za programske jezike, število podatkovnih baz itd..

Plačilu spletnega gostovanja se lahko izognemo na dva načina. Prvi je lastni strežnik, kar pride seveda v poštev za napredne razvijalce, drugi pa brezplačno gostovanje. Ponudniki brezplačnega spletnega gostovanja imajo ponavadi nekaj za bregom. Vašo spletno stran lahko hitro izrabijo v njihovo korist in vašo škodo. Kadar se že odločite za brezplačno spletno gostovanje, pozorno preberite pogoje poslovanja, drugače boste hitro postali žrtev nespodobnega oglaševanja.

Pri plačljivem spletnem gostovanju vsak naročnik dobi dostopne podatke za nadzorno ploščo in dostop za prenos datotek na strežnik (ftp). S temi dostopi upravlja vsak naročnik sam, tako da lahko po mili volji nalaga in briše podatke in datoteke.

Pri brezplačnem spletnem gostovanju pa ni vedno tako. Običajno niti ne morete naložiti spletne strani direktno na strežnik, pač pa jih pošljete ponudniku takega gostovanja, ki potem naprej upravlja z njimi.

Kar se tiče varnosti, brezplačni strežniki niso najbolj zanesljivi. Če je strežnik plačljiv, je skoraj zagotovo za njim tudi ekipa, ki z njim upravlja in vrši 24-urni nadzor nad strežnikom. V tem primeru je strežnik seveda veliko bolj varen pred vdori, če pa do vdora že pride, bodo spletni administratorji takoj ukrepali.

Z varnostjo gre v korak tudi zanesljivost. Zanesljiv strežnik pomeni, da boste do njega lahko kadarkoli nemoteno dostopali. Redko se zgodi, da pride do motnje na takšnih strežnikih. Če že pride so napake, so te odpravljene v parih minutah, za daljšo nedostopnost pa boste obveščeni vnaprej. Pri ponudnikih brezplačnega gostovanja takšnih prijaznih ukrepov ne pričakujte.

Vir: <http://blog.spletnik.si/>

Kako zavarovati poslovno skrivnost?

Kraja poslovne skrivnosti se lahko kaznuje z zaporno kaznijo do petih let. A kaj sploh je poslovna skrivnost?

Poslovna skrivnost se opredeli s pisnim sklepom.

Kateri pa so tisti podatki, ki bi jih lahko označili za poslov-

no skrivnost? Zakon o gospodarskih družbah določa, da se za poslovno skrivnost družbe štejejo podatki, za katere tako določi družba s pisnim sklepom. Kaj to konkretno pomeni? Podjetje, ki se ukvarja z izdelavo računalniških programov, lahko, denimo, določi, da se za poslovno skrivnost šteje njihov know-how. Podjetje, ki se ukvarja s finančnim svetovanjem, lahko za poslovno skrivnost določi finančne informacije, ki jih podjetje podaja svojim strankam. Jezikovna šola lahko za poslovno skrivnost določi imena, priimke, naslove in telefonske številke svojih strank.

Pomembno je, da so s takim sklepom, ki določi, kaj vse se v podjetju šteje za poslovno skrivnost, seznanjeni družbeniki, delavci, člani organov družbe in druge osebe, ki morajo varovati poslovno skrivnost.

Javni podatki niso poslovna skrivnost. A vendarle ni vsebina poslovne skrivnosti odvisna le od sklepa družbe. Nekateri podatki lahko namreč predstavljajo poslovno skrivnost ne glede na to, ali jih kot take določi družba. Za poslovno skrivnost se namreč lahko štejejo tudi podatki, za katere je očitno, da bi lahko nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba.

Tudi zato je več kot priporočljivo, da vsako podjetje čim prej sprejme sklep o določitvi poslovne skrivnosti družbe in v njem označi, kaj vse šteje za tako skrivnost (denimo podatki o sklenjenih pogodbah, o izplačanih plačah, o strankah in njihovih naslovih, telefonskih številkah, e-poštnih naslovih, o postopkih ipd.). Pomembno je vedeti, da ima vsako podjetje pri določanju vsebine poslovnih skrivnosti proste roke, a mora obenem paziti na to, da kot poslovno skrivnost ne določi podatkov, ki so po zakonu javni.

Iščite prijazne ljudi

Delodajalci si še vedno niso na jasnem, ali naj nove sodelavce izbirajo na podlagi njihovih znanj in izkušenj ali na podlagi osebnostnih lastnosti.

Strokovnjaki vsaj za določena delovna mesta dajejo prednost osebnostnim lastnostim. Največja težava je, da se podjetja usmerjajo na veščine in ne na odnos do dela. Veliko boljše je izbirati sodelavce na podlagi njihovega odnosa in jih nato usposabljeni za delo.

Odnos do dela je še zlasti pomemben za delavce, ki večji del dneva delajo s strankami. Zgled so blagajničarke v trgovini. Veliko lažje je prijazno in pošteno osebo naučiti delati z blagajno kot tehničnega strokovnjaka učiti delati z ljudmi.